

Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі

ЗВЯЗДА

ОРГАН ЦК І МЕНСКАГА АБКОМА КП(б)Б

№ 250 (6226) 28 кастрычніка 1938 г., пятніца ЦАНА 10 КАП.

Выканаць дзяржаўны план зяблевага ворыва

Тэхнічная ўзброенасць калгасаў і саўгасуў нашай Беларускай ССР дала магчымасць шырока ўкараніць у сельскагаспадарчы асяродок найкаштоўнейшы агра-тэхнічны прыём — зяблевае ворыва. Ворыва пад зяблева, калі яно праводзіцца своечасова і высока якасна, дазваляе правільна арганізаваць вытворчы працэс у сельскай гаспадарцы. У гарачыя вясновыя дні палавы работ яно вызваляе людзкую і цягавую сілу, тэхнічныя сродкі для забеспячэння выканання плана сябвы ў самыя спысмыя тэрміны.

Калгасы рэспублікі на працягу раду апошніх год наглядна пераказалі, якім магутным сродкам у барацьбе за высокі ўраджай з'яўляецца ворыва пад зяблева. Гэта агра-тэхнічнае мерапрыемства вельмі важна ў барацьбе за паспяховое ажыццяўленне лозунга таварыша Сталіна аб штогодняй вытворчасці 7-8 мільярдў пудоў зярна.

Калгас «Праца», Хойніцкага раёна, як і многіх іншых, выконваючых дзяржаўны план ворыва пад зяблева ў раннія тэрміны і іншыя агра-тэхнічныя мерапрыемствы, у гэтым годзе атрымаў ураджай пшаніцы на 23 цэнтнераў з кожнага гектара, а ў брыгадзе В. І. Мельніка Галдзінскага — 25 цэнтнераў. Сярэдні ўраджай у калгасе ячменю 23 цэнтнера і аўса 20 цэнтнераў з гектара. Або ўзяць да прыкладу калгас «Чырвоны партызан», Менскага раёна. Гэты калгас атрымаў ячменю 24 цэнтнера з гектара, жыта — 14 цэнтнераў, бульбы — 180 цэнтнераў. Выканаўшы абавязальнасці перад дзяржавай і стварыўшы неабходныя фонды, калгас забяспечвае на кожны прададзены калгаснік 5 кг зернявых і калі 15 кг бульбы. У калгасе імя Леніна (Гарадзкі раён) сярэдні ўраджай яравых — 17-18 цэнтнераў, а на асобных участках — да 25 цэнтнераў. Працягваюць калгаснікі тут дасягнуць 6 кг зернявых і 3 рублёў грашыма, не лічычы іншых прадуктаў.

Здавалася б, што кіраўнікі Наркамзема БССР, абласных і раённых земадзяльчых даспівана ацэняць значэнне зяблевага ворыва і прымуць усе меры да таго, каб забяспечыць выкананне плана ў тэрмін. Тым больш, што тэхнічныя сродкі ў рэспубліцы для гэтага дастаткова. Трактарны парк МТС і саўгасуў з года ў год павялічваецца, растуць калры выдатных трактарыстаў, брыгадэраў, механікаў, тэра і аддана працуючых на карысць умацавання калгаснага ладу, магутнасці рэдайма.

Не гледзячы на гэтыя велізарныя магчымасці, зяблевае ворыва ў большасці раёнаў БССР ідзе неадвальна. На 20 кастрычніка Будакашаўскі раён выканаў свой план ўсяго толькі на 10,1 проц. Халопеніцкі — на 19,8, Ушанкі — на 20,6, Рэчыцкі — на 23, Кармянскі, Прадоўскі, Крульскі, Чэрвеньскі — на 25-29 проц. Асабліва адстаюць раёны Магілёўскага вобласці, узаарупы пад зяблева 34,8 проц. плошчы. Упустае трыгвалі і тая акалічнасць, што за пшадзеньку — 15 на 20 кастрычніка — прырост па рэспубліцы складае ўсяго толькі 6,3 проц., а па такіх рашаючых абласцях, як Магілёўская і Віцебская, яшчэ менш.

Наступленне замаразкаў не за гарамі. Далейшае праўдленне беспялатнасці можа прывесці да таго, што зямля пакрыцця снегам неўзарана. І небяспечна ўсё гэта, што кіраўнікі большасці абласных і раённых зямельных аддзелаў, дырэктары многіх МТС не хочуць бачыць усёй сур'ёзнасці гэтага становішча, якое стварае пагрозу ўраджаю будучага года, не прымаюць тэрміновых мер для забеспячэння дзяржаўнага плана зяблевага ворыва.

Многія масовыя партыйныя арганізацыі і іх кіраўнікі праявілі небяспечную беспялатнасць у гэтай велізарнай дзяржаўнай справе. Кіраўніцтва зяблевым ворывам яны перадавалі зямельным аддзелам, сельскім саветам. Абласныя арганізацыі спіхнулі гэту справу раёнам. Арганізуючая роля Наркамзема ў кіраўніцтве абласнымі і раённымі зямельнымі органамі і МТС вядзлася да ролі пасіўнага, безапаможнага наглядальніка. А гэта прывяло да таго, што план зяблевага ворыва па БССР выканан усяго толькі на 42,1 проц.

Негэта далей дапускань, каб раёны і абласныя партыйныя, сельскія арганізацыі і зямельныя органы спайнага суаралі правал зяблевага ворыва, падрыў асновы будучага ўраджаю. Бяспялатным настроям, якія пануюць у апаратах Наркамзема БССР, трэба як мага хутэй пакласці канец.

Аб тым, што дзяржаўны план зяблевага ворыва можа быць выканан і выканаць высока якасна, — паказалі Беларускай МТС Бялініцкага раёна (дырэктар тав. Новікаў), якая яшчэ на 1 кастрычніка выканала галавы план трактарных работ, Іюльскай МТС (дырэктар тав. Жураўскі), ужо набліжаюцца да выканання галавога плана па зяблеву, Палажыцкай і некалькіх іншых, змагі-ж кіраўнікі Ту-

раўскага і Хойніцкага раёнаў публічна забяспечыць выкананне плана зяблевага ворыва па ўсяму раёну. Зварываюць гэту важнейшую работу Грэскі, Чырвонаслабодскі, Талачынскі і некалькіх іншых раёнаў рэспублікі.

Трэба прама сказаць, што поспех справы забяспечан там, дзе раёныя кіраўнікі аразумелі шкоду і не дапускаюць асуджанай партыйнай чарговасці кампаній у сельскай гаспадарцы; дзе сакратары райкомаў і старшыні райвыканкомаў разумеюць і выконваюць указанні таварыша Сталіна аб тым, што ў жыцці і працывы палітыка і гаспадарка не аддзялілі.

Умесна спытаць у сакратара Чавускага раёна КП(б)Б тав. Падалька, ці мае ён намер разарушыць партарганізацыю раёна, каб рушыць зяблевае ворыва. Ці думае ён прымушчы кіраўнікоў трох МТС, якія ёсць у раёне, у веданні якіх знаходзіцца 130 трактараў, выконваць дагавары, якія яны заключылі з калгасамі па ворыву зяблева? Калі-ж, нарэшце, Дуброўненскі райком убачыць, што ў Аршчынскай МТС стаіць без справы 8 тусенічных трактараў? Толькі таму, што дырэцыя безадвазна адносіцца да бігучага рамонтна і тэхнічнага погляду за трактарамі, выкананне плана трактарных работ там злячынна зрываецца.

Асобна трэба сказаць аб якасці зяблевага ворыва. Усім аразумела, што толькі зяблева, паднятае своечасова і на поўную глыбіню, без агрэхаў, сапраўды з'явіцца залогам высокага ўраджаю. Значыць асабліва старанны кантроль за якасцю — галоўнае ў рабоце. А што можна сказаць аб рабоце трактараў Цімкавіцкай МТС, якія аруць з агрэхам? Тут па ўказанню дырэктара МТС тав. Галышовага не прымяняюцца прадпунктны падгляд «каноміі гаруцага». У 2-й Смалявіцкай МТС не без ведама дырэктара новыя прадпунктныя ваны ў лом, а хамуткі ад іх парубеныя і скарываны на балты. Зяблевае ворыва гэтай МТС, як і Прымынінскай, выключна мелкае, з вялікай колькасцю агрэхаў, патрабуе паўторнага пераворвання. Алка не відзіць, каб Копыльскі, Смалявіцкі або Барысаўскі райкомы КП(б)Б сур'ёзна пакаліліся на гэты якасць зяблева, нагонт выкрывішы ратаборцы мелкага ворыва, ворыва без прадпунктны, — носьбітаў даўно выкрывішы варожай «тэорыі» ў араўноўцы глебы.

Партыйным арганізацыям і, у першую чаргу, зямельным органам трэба пёрвадасвоіць, што мелкае ворыва, агрэж з'яўляюцца ашуканствам і на носьбіт велізарную шкоду ітарасам дзяржавы і калгасаў. Толькі пад гэтым пунктам погляду можна рабіць і палітычны вывал.

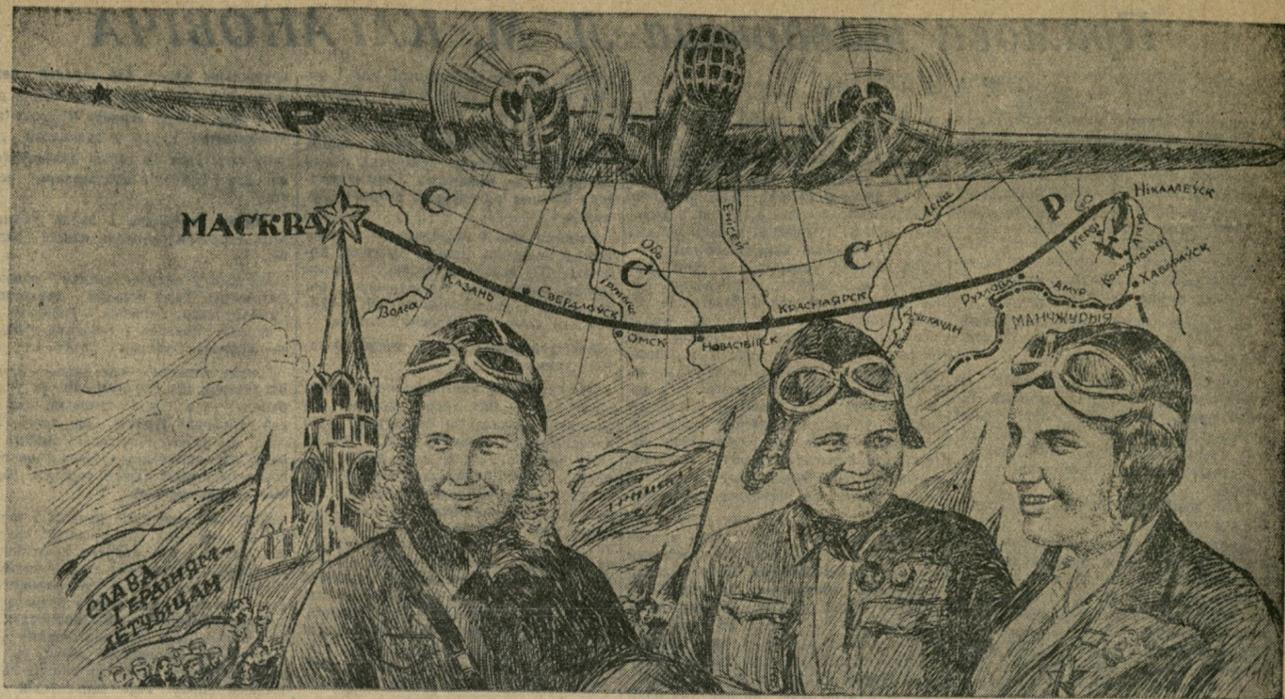
Трактарны парк не пераключан яшчэ па ворыва зяблева, не забяспечана таксама і крутласутэжная работа трактараў, не ліквідаваны прастоты трактарнага парка а-ва нераспарадзальнасці кіраўнікоў МТС і на прычынах дробных тэхнічных непаладак. Толькі гэтым тлумачыцца, што з агульнага ліку паднятага зяблева па рэспубліцы на трактары прыходзіцца 274 тысячы гектараў або адна трэць. Залача састань у тым, каб неадкладна зжыць гэты недахоп і рашуча падняць ворыва зяблева трактарамі, выканаўшы дагаворы МТС з калгасамі. Кіраўнікі МТС абавязаны правяць клопаты аб трактарыстах — людзях, рашаючых поспех гэтай справы.

Пара і чым хутчэй пакончыць са шкоднай недаацэнкай цягавой сілы калгасаў, прыкмымавай ратаборчым аб тым, што зяблева падпунктны трактары. Нельга абмякчава пазіраць на тое, што ў многіх калгасах у чаканні трактараў усём не скарыстоўваюцца коні. У 14 калгасах Баўроўскага раёна і сёння яшчэ не паднята ні аднаго гектара зяблева, а коні пасуцца табуном у полі. Сям-там гора-кіраўнікі чакаюць трактараў, крычаць аб недахваце бензину, а раёныя партыйныя і сельскія органы не арганізуюць цягавую сілу калгасаў на ворыва зяблева, не прымаюць належных мер уздзеяння да арышчываў гэтага дзяржаўнага важнага мерапрыемства.

Для ўзмацнення тэмпаў пад'ёму зяблева неабходна максімальна скарыстаць цягавую сілу калгасаў. Толькі умелае алучэнне механічнай і жывой цягі дае магчымасць у бліжэйшыя дні наварыцца упушчанае.

Трэба рашуча пакончыць з небяспечнай беспялатнасцю, трэба не ўходзіць ад сельскай гаспадаркі, а ўдмувацца ва ўсё яе дэталі і праблемы — такава задача ўсёх сельскіх партыйных арганізацый і іх кіраўнікоў.

Партыйным арганізацыям абавязаны мабілізаваць свае сілы і масы калгаснікаў на ворыва зяблева, узяць маючай у свае рукі кіраўніцтва гэтай работай, ад поспеху якой залежаць лёсы будучага ўраджаю, рогаў зможнасці калгасаў і калгаснікаў.

27 кастрычніка ў Маскву парываўся герайн-лётчыцы гг. Грызалубава, Осіпенка і Раскова. На ЗДЫМКУ (справа вельва): камандір самалёта лётчыца В. С. Грызалубава, другі пілот капітан П. Д. Осіпенка і штурман старшы лейтэнант М. М. Раскова. Уверсе схематычная карта герайчнага пералёту экіпажа самалёта «Родина» Камандзіра І. Кашова.

Таварышы Міхаілу Майсеевічу КАГАНОВІЧУ

Цэнтральны Камітэт ВКП(б) і Совет Народных Камісараў СССР у дзень Вашага п'ятдзясяцігоддзя шлюць Вам—старому большэвіку з гвардыі Леніна, аднаму з арганізатараў сацыялістычнай індустрыі—гарачае большэвіцкае прывітанне.

Цэнтральны Камітэт ВКП(б) і Совет Народных Камісараў СССР жадаюць Вам многіх год плённай работы па ўмацаванню абароназдольнасці нашай краіны і будаўніцтву сацыялістычнага грамадства.

Па даручэнню ЦК ВКП(б) і СНК Саюза ССР
І. СТАЛІН. В. МОЛАТАЎ.

ПРЫЁМ У КРЭМЛІ ГЕРАІЧНАГА ЭКІПАЖА САМАЛЁТА „РОДИНА“

Учора, 27 кастрычніка, ў 4 гадзіны дня, у Вялікім Крэмлёўскім палацы Цэнтральны Камітэт ВКП(б) і Урад Саюза ССР прымаў герайчны экіпаж самалёта «Родина» — таварышы В. С. Грызалубава, П. Д. Осіпенка і М. М. Раскова.

Пад старажытнымі зямлямі Грэнавіцкай палацы, у святончай абстаўотцы сабраліся лепшыя людзі савецкага народа, кіраўнікі партыі і ўрада, праслаўленыя баевыя камандзіры, адважныя лётчыкі, біюкучы канструктары, дзеячы навуцы і тэхнікі, стаханавцы маскоўскіх заводаў. Усе радасна настроены, усе шчасліва інішчаць трох адважных савецкіх жанчын са шчэрым захапленнем іх такога біюкучага пералёту.

А вось і яны самі, тры маладыя герайны, тры шчэслівыя, яшчэ ў дарожных каштомах, але ўжо на выгляд зусім аднаўлічаныя, зяючыя, акружаныя роднымі, абдымаючымі сваіх дзяцей. Увесь зал радуюцца карціне натуральнай і бурнай сямейнай радасці. Крохатыя Саволік, сын Валенціны Грызалубавай і васьмігадова Тая Раскова з вялікім дастойствам усяджаюцца паміж таварышамі Сталіным, Молатаўм і Варашылавым.

Вязэслаў Міхаілавіч Молатаў ад імя Цэнтральнага Камітэта і Урада Саюза ССР агаляша першы тост за новых савецкіх герайн Валенціну Грызалубава, Паліну Осіпенка і Марыну Раскова, лямбюіч савецкага народа, араўішых біюкучы беспасадатны палёт Масква—Далёкі Усход і паказавішы ўсюму свету, на які герайм і вытрымку адольны слаўныя дачкі нашай краіны.

У адважным слове Валенціна Грызалубава гарача і хвалююча гаворыць аб вятчынскай новай перамогі савецкай авіяцыі, натхніцельна і арганізатару ўсёй перамогі многімлівага савецкага народа, аб пудоўным настаўніку, шчэрым кіраўніку і ласкавым другу — аб Іосіфе Вісарыявічу Сталіне.

З яго імям паліцель тры савецкія жанчыны ў свой далёкі шлях, а яго імям у мыслях і на вуснах яны перамаюць ўсе труднасці і небяспечнасці самаго далёкага падарожжа.

Бурны, неканчаемая авіяцыя ў гонар таварыша Сталіна далучаюцца ў гэты зал да слоў смелай лётчыцы. Гэта авіяцыя паўтараецца яшчэ многім раз, калі ўдзельнікі біюкучага пералёту і іншыя праслаўленыя, савецкія валома лётчыцы ў сваіх выступленнях раскаваюць, наколькі яны абавязаны таварышу Сталіну сваім выхаваннем, сваімі поспехамі, сваімі перамогамі.

Другі пілот Паліна Осіпенка выступае ўслед за сваім камандзірам. Мовна энергічная жываперадасная, поўна ўпэўненасці ў сваіх сілах, яна з велізарным уэдывам гаворыць аб вялікай крывіцы, з якой чарпаюцца гэтыя сілы — аб сааіларнасці, аб дружнай спаянасці савецкага народа. Яна гаворыць аб казачна багатым краі, савецкім Далёкім Усходзе і аб яго людзях, простых і выдатных савецкіх людзях, якія не пакадавалі нічога, каб вырнуць трох лётчыц у цяжку мінуту.

нага пералёту, што яна адважна, шмадзей, з вытрымкай і ўменнем, якім можа пааздоросціць любы мужчына, амагалася са стыхіймі прыроды ў пустыні таіае.

Адін за адным выступаюць, гаворыць аб сваіх мыслях, пачуццях і перажываннях, слаўныя лётчыцы, Герой Савецкага Саюза, святкуючы перамогу тройкі баевых таварышаў—жанчын. Валерыя Чкалаў агаляша тост за здароўе Вяцэслава Міхаілавіча Молатава, галавы ўрада, які ніколі не ведае і не будзе ведаць крызаў.

Александр Белыюў гаворыць аб лепшай у свеце школе, ствараючай адзіночых біюў-лётчыкаў, мужчын і жанчын, аб Чыронай Арміі і агаляша тост за баюва правадыра, кіраўніка ўзброеных сіл Савецкага Саюза, Клімента Ефрэмавіча Варашылава.

Паліна Осіпенка вітае выдатнага арганізатара нашага чыгуначнага транспарту Лазара Майсеевіча Кагановіча.

Марына Раскова гаворыць аб зоркіх вяртывах, верных стражах дзяржаўнай безадважнасці, слаўных наркомундэлятаў і іх кіраўніку, сталінінскім наркоме Нікалае Іванавічу Ежове.

М. Громаў, Г. Байдукоў, А. Сераў з захапленнем гаворыць аб новых планах, новых задачах, новых рэкордах, якія стаіць перад людзьмі савецкай авіяцыі.

У сваім кароткім выступленні, выслуханым з напружанай увагай і перажываным бурнымі апладэментамі, таварыш Сталін гаворыць аб біюкучых поспехах, дасягнутых савецкімі жанчынгам ва ўсёх галінах вытворчай, культурнай, навуковай работы і ў такоўй труднейшай і здаўлаўшае недаступнай для жанчын галіне, як авіяцыя. На ўсёх гэтых попрычках савецкай жанчыны, у лобратворчай абстаўотцы сацыялістычнага грамадства, пільпер устапа пачыт з мужчынам і ва многіх выпадках аперэдае яго.

Далей таварыш Сталін напярэджае аб неабходнасці асаблівай астырожнасці і беражлівасці з самым драгавым, што ў нас ёсць — з чалавечымі жыццямі і асабліва з жыццямі нашых храбрых, часам вятрома храбрых героўў-лётчыкаў. Гэтыя жыцці дражна яшчэ ўсіх рэкордаў, якія влікі і громкі гэтыя рэкорды ні былі б.

Таму, аберагаючы жыцці нашых героўў, спакой і шчэсце іх сяміў, партыя і ўрад будуць краіне строгі да галаўніцтваў лётчыкаў аб дазвазе ім рэвордных небяспечных пералётаў і будучы дазваляць гэтыя пералёты толькі ў рэдкіх і выключных выпадках.

Адначасова даблесную работу завявалынікаў поўнаць, таварыш Сталін вітае І. Д. Паланіна і дружную сяміў палярных лётчыкаў.

Віншуючы таварышоў Сахарава, Бурлакова, Раманава, Дзёркунога, Тіханова і іншых, умела распукаюшых у таіае экіпаж «Родина» і араўра акаўішых яму дапамогу, таварыш Сталін агаляша тост за радзавых савецкіх лётчыкаў, якія з'яўляюцца аларай і надзейнай намай слаўнай Савецкай авіяцыі.

Бурныя аваны суправяджаюць словы таварыша Сталіна, поўныя клопатаў і ўвагі па перадавых і адважных савецкіх людзях. Прыём заканчваецца канцэртаў Чырвонаспянага ансамбля чырвонаармейскай песьні і пляскі Саюза ССР пад кіраўніцтвам народнага артыста ССР прафесара Александра.

У РОДНАЙ СТАЛІЦЫ

Сустрэча герайн-лётчыц на Беларускам вакзале

Вясёлым ажыўленнем была напоўнена ўчора, 27 кастрычніка, стаяца, з берагоў далёкай ракі Амгуні вярнуліся ў родны горад адважныя лётчыцы, араўішчыя біюкучы пералёт Масква—Далёкі Усход. Сталіна ўрачыста сустрапа мужных дачок савецкага народа. Масква з раніцы ўпрыгожылася, Буліца Горкага, якая вядзе да Беларускага вакзала, места сустрачы — ўпрыгожылася сцягамі, плакатамі. К 14 гадзінам дня па абодвух баках мастраці выстраіліся дзесяткі тысяч жыхароў стаяцы. Плошча ля Беларускага вакзала перапоўнена.

Площа і ажыўлена на пероне. З велізарнымі букетамі кветак прыходзяць біюкія, прыцель лётчыцы. На адной з платформаў выстраілася ганаровая варты.

К моманту прыходу поезда на вакзал прыбываюць таварышы Л. М. Кагановіч, Н. С. Хрушчоў, А. Е. Балаў, М. М. Кагановіч, С. М. Будзёны, Е. Яраслаўскі, А. Д. Лакціонаў, Тутжа Герой Савецкага Саюза тт. Чкалаў, Громаў, Паланін, Молатаў, О. Ю. Шыдт, Белыюў, Данілін, Спіры, Спензэр, Крэнкель, дэпутаты Вярхоўнага Савета ССР і РСФСР, члены ўрадавай камісіі па пералёту, авіятары, канструктары самалётаў і іншыя.

14 гадзін 30 мінут. Змяняючы свой бег, поезд спыняецца на платформе. Адважныя гарача хвалюючыя сустрача. Грымняць воплескі. Усе гарача вітаюць выходзячых з вагона Валенціну Грызалубава, Паліну Осіпенка і Марыну Раскова.

Бавы экіпаж «Родина» прымае рапарт ганаровай варты і затым акіроўваецца па перону к выхладу. Тут сустракаючых яшчэ больш, адусюль сардэчна выкліч.

Тысячы людзей на плошчы ля вак-

зала бурна вітаюць таварышаў Грызалубава, Осіпенка і Раскова. Гарача вітаюць кіраўнікоў партыі і ўрада, партыю Леніна—Сталіна, выхаваную таікіх выдатных дачок сацыялістычнага радыма.

Мітынг, прысвечаны сустрэчы герайчнага экіпажа самалёта «Родина», адрываее начальнік Ваенна-Паветраных сіл РСЧА камандарм 2-га ранга тав. А. Д. Лакціонаў. Ад імя ўрадавай камісіі па пералёту і Ваенна-Паветраных сіл РСЧА ён перадае герайным лётчыцам палкае прывітанне і вішню іх з выдатным поспехам, з устапаў, ланнем новага міжнароднага жаночага савора.

— Сваім адзіночым герайным пералётам, — гаворыць тав. Лакціонаў, — нашы лётчыцы даказалі ўсюму свету, на якія поўныя адважныя жанчыны вялікай краіны сацыялізма. Экіпаж самалёта «Родина» ўпісаў слаўны старыкі ў гісторыю перамог нашай авіяцыі. Гэты велізарны поспех дасягнут дзякуючы таму, што нашу краіну вядзе ад перамогі да перамогі слаўная коммуністычная партыя, якікі правядуць прапоўных таварыш Сталін.

Першае слова прадстаўляецца сакратару ЦК ВКП(б) і памесніку старшыні Саюзнага ССР тав. Л. М. Кагановічу. Ён вітае слаўных дачок нашай герайнай рэдайма ад імя Цэнтральнага Камітэта Усесаюзнай Комуністычнай партыі (большэвікоў) і Савета Народных Камісараў Саюза Савецкіх Сацыялістычных Рэспублік.

З'яўленне таварыша Л. М. Кагановіча ў мікрафона было спаткана доўга незмаўкачымі апладэментамі і захопленымі выклічамі ў гонар вялікага Сталіна, у гонар герайных лётчыц нашай вялікай рэдайма.

ПРАМОВА таварыша Л. М. КАГАНОВІЧА

Дарагі таварышы Валенціна Грызалубава, Паліна Осіпенка і Марына Раскова! Вам, смелым і стойкім герайным, слаўным дачкам нашай сацыялістычнай рэдайма, упісаючым новае герайнае старыкі ў гісторыю нашай слаўнай авіяцыі, пералаў гарачае большэвіцкае прывітанне ад Цэнтральнага Камітэта партыі Леніна—Сталіна і Савета Народных Камісараў Саюза Саюза, (Апладэменты).

Цэнтральны Камітэт большэвіцкай партыі і Совет Народных Камісараў віншуюць вас і разам з вамі увесь савецкі народ з пацяхоўным выдатным завяршэннем беспасадатнага пералёту Масква — Далёкі Усход.

Уся краіна, рабочыя, служачыя, сяляне, інтэлігенцыя, наша слаўная моладзь і асабліва жанчыны з напружаннем і хвалюваннем сачылі за вашым герайным пералётам і работай нашых далёкаўходных лётчыкаў, акаўішых вам дапамогу.

Вы, таварышы Грызалубава, Осіпенка і Раскова, правільна пісалі ў сваёй шчэраме з Корбі таварышу Сталіну, што сярэд балоў, одак, у глухой таіае вы не былі адзіночымі, што з вамі—увесь многімлівы народ, уся партыя і наш вялікі, любімы, родны бацька і друг таварыш Сталін, (Бурны апладэменты).

Імяна таму ў вас і ў вашых родных, ва ўсяго нашага народа, у Цэнтральнага Камітэта і ўрада была шчэрая ўпэўненасць у поспеху вашай справы.

Партыя і яе Цэнтральны Камітэт, ўрад надавалі і нааюць велізарнае значэнне ваму далёкаму пералёту на самалёце «Родина» і высока шчыры атрыманы вамі перамогі і біюкучыя рэзультаты.

адвабране народа і правядуць народнаў таварыша Сталіна, праславіць сваім подвігам нашу вялікую сацыялістычную рэдайма, імя якой назван іх выдатны самалёт.

Такая авіяцыйныя пералёты праводзяцца не ўпершыню ў нашай краіне. Нашы любімыя лётчыкі ўпісалі ім'я на слаўных старонах аб сваіх герайных справах у гісторыю барацьбы нашай рэдайма. Пералёты Чкалава, Байдукова, Белыюва, Громава, Юмашэва, Даніліна, праявілі нашых крав Паўночна-полюс, пералёты выдатных мастраў арытчыных раёсаў Молатава і Балаўіна, выдатнае майстэрства Бляжніна Коікіна, утанавіўшага рэкорд палёту Масква — раён Далёкага Усхода, і многія іншыя выдатныя дасягненні героўў нашай слаўнай авіяцыі, герайм слаўнай паланінак чацвёртай ярыя свецельч аб росце нашай культуры, перш за ўсё аб росце культуры людзей, аб росце нашай матэрыяльна-тэхнічнай культуры і ўсёй авіяцыйнай праміславоці.

Пералёт трох герайн увойдзе ў рад самых герайных палётаў. Алка, таварышы, у ім ёсць і свае асаблівасці і свае каштоўнасці. Асабліва каштоўнасць гэтага пералёту заключаецца ў тым, што гэта — першы авіяцыйны рэкорд жанчын-герайн. Аб жанчыне Ленін пісаў: «Ва ўсёх пымішлявавых краінах, нават самых перадавых, становіцца жанчынам такоў, што недарма іх называюць хатні рабынямі».

Жанчына пры капіталізме, у асаблівасці ў краінах фальскага варварства, пастаўлена ў становішча ніжэйшай істоты.

Усём іншая справа ў нашай сацыялістычнай краіне. Кастрычніцкая сацыялі

Прамова таварыша Л. М. КАГАНОВІЧА

(П Р А Ц Я Г)

даючы велізарную армію працы, і яны закліканы выхоўваць нашых дзяцей, наша будучае пакаленне, г. зн. нашу будучыню. Восем чаму мы не можам дапусціць, каб гэта велізарная армія працоўных праявілася ў цэпры і не вугтуе! Восем чаму мы павінны вільчэ растучую грамадскую актыўнасць працоўных жанчын і іх вылучэнне на кіруючыя пасты, як несумненную адынаку росту нашай культуры.

На прымёме калгасніц-уладарніц бурчальных паўдзю ў 1935 годзе таварыш Сталін гаварыў:

«Мы слухалі прамовы жанчын, не ачыкаючы, а, я-б сказаў, жэчычын—гэраінь працы, таму што толькі гэраінь працы маглі дабіцца тых поспехаў, якіх яны дабіліся. У нас не была раней таіх жанчын... Гэта зусім новы людзі...»

Таіх жанчын не бывала і не магло быць у стары часе.

Жанчын у нашай сацыялістычнай краіне даўно разбілі сваё векавое ачынаванне і старую гінулу тэорыю быццам жанчын не адынылі да якіх гэраіньных спраў. Перадавая работніцы-стэханавіцы, жанчын-інжынеры, жанчын-вучоныя зараз ужо не адынакава, а масавая з'ява. Пад кіраўніцтвам партыі большавікоў і дзякуючы штодзённым клопатлівым адыносцам таварыша Сталіна жанчын даўдэваюць усё нова і новы пазіцыі ў нашым грамадскім жыцці.

Не выпадкова, што якраз у дні пералёту тт. Грызадубава, Осеіпка, Раскова мы мелі рад новых праў гэраіньных саветіх жанчын, новы рэкорд лётчыцы Медлікавай, развіццё шырокага руху жанчын на чыгуначным транспарце за авалоданне тэхнічнай ваджання паравозаў. Жанчын маішчыні ўжо ёсьць на чыгуначным транспарце.

У нас ёсьць ямаля жанчын-лётчыц. Але треба прызнаць, што да адыняга нашага пералёту былі яшчэ людзі, якіх тырмаліся стары пагароі: «Баба дэрага—ад печы да парогі» (Смех). Яны думалі, што да гэраіньных дэляіх пералётаў жанчын не прыстасаваны. А вось вы, таварышы Грызадубава, Осеіпка і Раскова, разбілі гэту пагароі таварышы Грызадубава, Осеіпка і Раскова, аказаліся вількі Тіхі аяінь. Ваш дэрага аказалася адыносцаў у шэсьць тысяч кіламетраў. Вы паказалі, на што адынылі саветіх жанчын. Вы адырылі новую старонку ў гісторыі развіцця другой паловы чалавечтва—жанчын. (Апладысменты).

Таварышы, асабліва каштоўна тое, што вы, гэраіньны лётчыцы, не толькі аказаліся таленавітымі лётчыцамі, праавішымі адыну і гэраінь, але вы праавілі ў найжыццёвях умовах таіх выключную храбраць, халоднасьць, выноліваць, якім могуць паавідрасіць іныя мужчыны. Вы наглядна паказалі, што жанчын—гэта вількі рэзерв творчай энэргіі вількага свабоднага саветіх краіны. Капіталізм замаражаў гэты рэзерв чалавечтва. Сацыялізм ажыўіў і палінаў на высокую ступень культуры, адыну, гэраіньства, смеласць і храбраць працоўнай жанчын.

Раней і цяпер нават у самых дэмакратычных буржуазных рэспубліках фактычна працоўныя ачынаваліся ў становішчы галечы і наімага работца, а жанчын—у становішчы палвоавага работца. Яны з'яўляюцца рабынямі удвая—як працоўны і як жанчын.

Цяпер мы ўправе сказаць, што саветіх жанчын, зрабіўшы гэраіньны подв'іг—гэраінь удвая. Цяпер сталінаське выхаванне адырвае новыя маішчыні для працоўнай жанчын, для развіцця

яе творчых сіл у нашай краіне, як у мірны таіх і ў ваенны часе.

Таварышы Грызадубава, Осеіпка і Раскова паказалі, што ў Саветіх краіне вырасьці гэраінь, які ў лобі момант гэты рушыць у бой з ворагам: нарола з ворагам нашай вількай радзімы (Бурныя апладысменты).

Вы ведаеце, таварышы, з якой лобію, з якімі клопатамі адыносіх наша партыя наш вількі Сталін да гэраінь нашай краіны, на якіх бы фразіх сацыялістычнага будавіцтва яны ачыналіся—у гарадах і аб'адах, на фабрыках і заводах, на чыгуначных станцыях, у саўгасах і калгасах у дэляіх таіх і ў цэнтры Саветіх краіны, у нашай чырвонай, вільдаты сталінь—у Маскве. Усёды ёсьць зара сотні і тысячы гэраінь. І гэтых гэраінь партыя большавікоў адыну ў лобі вырочывае, выхоўвае, выпестувае.

Якраз у гэты тыдні вышла з друку кніга «Гісторыя ВКП(б)», гісторыя партыі Леніна—Сталіна. Гэта вількае сталінаське апавяданне аб гэраіньных справах нашай партыі, аб гэраіньных справах нашага нарола, аб тых перамогах, якіх атрыманы ў дні вількай Кастрычніцкай рэвалюцыі пад кіраўніцтвам Леніна і Сталіна, аб тых перамогах, якіх атрыманы нашым наролам учора і сёння пад мудрым вільдатым кіраўніцтвам нашай партыі і нашага вількага таварыша Сталіна. (Апладысменты).

Таварышы, нашу лобію, лобію нашай партыі і саветіх краіны да гэраінь і гэраінь не адынь толькі ўрачыч сваячын характар гэраінь—гэта плоць ад плочі нашай вількай партыі, нашага вількага нарола. Усе вількі гэраіньныя справы якіх тварылі наша вілька партыя і пад яе кіраўніцтвам наш нарола на працягу дэсяціх год, у саўг барыць з царскім гібствам, рабствам і жабрацтвам, у годы барыць за выхаванне, калі былі скічаны ланцугі рабства і знічаны капіталізм, калі ў грамадзянскай вайне перамаглі і зараз, калі мы будзем наша шчаслівае, амыжае, культурнае жыццё—усё гэта адынь ланцуг гэраіньных барацьбы, радасці і працы нашага нарола, нашай вількай партыі.

Гэраіньны работцы клас, увесь працоўны нарола стварылі сваю гэраіньную партыю і стварыць сваіх гэраінь. У проціпаласць буржуазным краінам у нас паміж гэраінь, вышэйшымі і нарола, і самім наролам існуе пераэрыўная сувязь.

Зараз, калі мы выкрылі і разбілі ворагаў нарола, якіх перахкавалі нам і якіх хачелі знічыць шчасіе нарола, зараз мы з новай сілай ішоём да новых перамог, і ўсё больш і больш гэраіньных спраў будзе рабіцца ў нас. Восем чаму, таварышы, наш нарола лобіць сваіх гэраінь, восем чаму таварышаў Грызадубава, Осеіпка і Раскова сустракае увесь нарола. Усе ад старога да малага хваліліся за іх лёс, радуючы іх поспехам і з лобію ад усёго сэрца прывітаюць ім сваё гарачае сталінаське прывітанне. (Апладысменты).

Не выпадкова асабліва лобію заавалі гэраінь-лётчыкі. Наша авіяцыя—гэта дэяішча сталінаське індустрыялізацыі, лётчыкі—гэта гордыя сокалы, выхаваныя лобію, клопатліва таварышам Сталіным. Без якога-небудзь пераавілічэння мы можам сказаць, што тваром нашай авіяцыі з'яўляецца таварыш Сталін. (Апладысменты).

Авіяцыя—гэта вышэйшае выражэнне нашых дэяішчын. Магучыць нашай авіяцыі даказана вільдатымі фактамі жыцця, супроць якіх сямья наглядны ілгуні з дакеў фашызма бяс-

сільны. Не толькі прыцелі, але і ворагі вымушаны прызнаваць высокія якасьці нашых самалётаў і нашых слаўных лётчыкаў. Нашы самалёты лятаюць даўка і высока. Наша краіна вілька. Мы павінны асынаць новыя вобласці і не выпадкова грамадзянская авіяцыя на поўначы шырока развілася.

Авіяцыя мае і гаспадарчае і культурнае значэнне. Палёты Чкалава, Кокінакі і гэраіньной тройкі жанчын маюць велізарную каштоўнасць палешанія і паскарэння сувязі з буйнейшым краём—Далёкім Усходам.

Але, таварышы, мы не толькі аб гэтым думаем.

Мы акружаны капіталістычнымі краінамі, сирод якіх ёсьць краіне аграрыіны фашызмыя элемэнты, якіх праавіроўкоў вайну з намі іменна мы маем клопачі, каб нашы самалёты ляталі даўка і высока. Мы не пратэндуём на чужыя землі, але калі хто пасме пратэндаваць хадзіць на самы малы кавалачак нашай зямлі, то мы сумеем пасцігнуць яго нашымі самалётамі і адыгнаць лобію аграрыя ад нашай свільчонай саветіх краіны. Восем чаму мы імкнемся, каб нашы самалёты ляталі даўка і высока. Мы хочам, каб нашы самалёты ляталі быстравей, каб ворага, які пасме паэгрынуць на нашу зямлю, знічыць на яго ж тэрыторыі. (Бурныя апладысменты).

Усім памятны дні палёў ля возера Хасана. Наглядны правакатары з японскай ваеннычын напалі на саветіх зямлю. Усе мы памятаем гістарычынны словы таварыша Сталіна: «Гэту палітыку міру будзем весці і надалей усмі сіламі, усмі сродкамі. Ніводна паліць чужой зямлі не хочам. Але і сваёй зямлі, ніводнага вяршка сваёй зямлі не адыналі нікому». І калі праавалі ворагі ўзяць гэту паліць палыць зямлі, то нашы гэраінь чырвонай Арміі, чырвонай авіяцыі адыкавалі судар на удар падальшчыкаў вайны (Сталін).

Пры абароне ля возера Хасана разам з інымі вільдатым зброяенна слаўна паказала сёбе наша авіяцыя.

Ля возера Хасана ворагу дан «са-

крушальны адпор, каб надалей непавадна было ім саваць сваё сьвіное рыла ў наш саветіх агарод» (Сталін) (апладысменты). Няхай у далейшым улічыв гэты ўрок не толькі даўкаўсходнім, але і заходнім правакатары вайны.

Нам-жа неабходна і надалі умацоўваць абаронадольнасць нашай радзімы.

Авіяцыя ў абароне займае вайнейшае месца. Таму пералёт таварышаў Грызадубава, Осеіпка і Расковай, як і пералёт Чкалава і Кокінакі, умацоўвае абарону Саветіх краіны.

Горача вітаюць сёння нашых гэраінь-лётчыц, мы гаворым ім і ўсёму нарола—з таімі людзьмі, з такой чырвонай Арміяй, як гэраінь Хасана, мы разаб'ём на-галыва лобію ворага, які адыгнаць наласць на свільчоную зямлю нашай радзімы (Бурныя апладысменты).

Адычуваючы пачуццё радасці і гордасці за гэраіньных дачок нашай радзімы, увесь нарола зьяртае свае поглядны лобію і адыгнаць да вількага тварыша новага жыцця, да камуністычнай партыі—да лобіюга роллага таварыша Сталіна і кожнай працоўнай разам з гэраіньнай гаворыць сваёму правакатару: як пудавонная зорка, ты адывляеш гэраінь шлях да вількіх гістарычынных спраў. Тыя бацькоўскія сэрчынныя клопаты аб лобіюх, у асебіччэ аб гэраінь-лётчыках, выклікаюць новую энэргію для новых гэраіньных подв'ігаў і сэрчых соньчэ і тысяч людзей. Пад кіраўніцтвам партыі, пад тваім мудрым кіраўніцтвам, наш вількі вораг, мы адынолі на новыя гэраіньныя справы. Так вільдаты нас напералі да новых перамог камунізма, да поўнага разгрому ўсёх ворагаў працоўнага чалавечтва. (Бурныя апладысменты).

Няхай жыць наша вілька пераэраможная большавіцкая партыя, выхоўваючая таіх гэраінь, як Грызадубава, Осеіпка і Раскова!

Няхай жыць наша вілька саветіх нарола і яго правадыр, арганізатар вількіх перамог, наш лобію, роллы таварыш Сталін! (Бурныя авіяцыя, воілічы «ура!»).

матора, пабудаваныя на нашых саветіх заводах нашымі стэханавіцамі, каструктурамі, інжынерамі, біскачу вытрымалі іспыт.

Далёка ў таіх, на балоце, экіпаж самалёта «Родіна» не адычуваў сабе адынокім. Нябачныя ціці зывалі нас з усём саветіх нарола. Нам нахвляла вілька камуністычная партыя і ёў да перамогі правадыр, настаўнік і друг вількі Сталін.

Калі вораг,—зачацьвае сваю прамаву тав. Грызадубава,—пасме паэгрынуць на нашы свільчонныя граіцы, то на іх абарону разам з вількай арміяй мужчын устане граідына армія жанчын свабоднай сацыялістычнай краіны.

Апошнія словы тав. Грызадубавай, поўныя лобію і адынокім вількаму Сталіну, патанулі ў громе апладысменту.

У 16 гадзін 20 мінут мітынг заавачываецца. Гэраіньны лётчыцы Валентіна Грызадубава, Паліна Осеіпка і Марына Раскова, суправажаныя кіраўнікамі партыі і ўрада, роднымі і блізкамі, садаяцца ва ўвітаня кветкамі машын.

Трыумфальная калона аўтамабіляў рухаецца на вуліцы Горкага, уздоўж якой выстраіліся дэсяцікі тысяч масквічоў. Бясстрашныя лётчыцы нарола вітае захопленымі воілічамі.

СВЯТА СОВЕТКАГА МАСТАЦТВА

На урачыстым пасяджэнні, прысвечаным 40-годдзю Мастацкага тэатра

Незвычайнае ажыўленне і ўздым пакаваці вечарам 27 кастрычніка ў Мажоўскім Мастацкім Акадэмічным тэатры СССР імя Горкага, слаўнае 40-годдзе якога радасна адынае ўсё краіна.

Вечарам тут адыбуло ўрачыстае аб'ёлінае пасяджэнне, на якім прысутнічалі шматлікія дэлегаты работнічэ мастацтваў саюзных рэспублік і буйнейшых гарадоў краіны, вільдаты грамадскія дэяічы, мастітры мастацтваў сталіны, пісьменнікі, мастакі, работнічэ маскоўскіх прадпрыемстваў, прадстаўнікі Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі, карэспандэнты саветіх і замежнага друку. Партэр, амфітэатр, бальтаж ложы—усё перапоўнена.

Ва ўрадавай ложы прысутнічаюць таварышы Сталін і В. Молатаў В. М., Кагановіч Л. М., Варашчылаў К. Е., Андрэаў А. А., Мікайя А. І., Жылану А. А., Жакоў Н. І., Хрушчоў Н. С., Булганін Н. А.

На сцэне—увесь калектыў тэатра на чале з вільдатымі мастітрамі саветіх мастацтваў і старэйшым дэячым Мастацкага тэатра народнымі артыстамі СССР В. І. Нейіровічам-Данчанка, І. М. Масквіным, О. І. Кніпер-Чахай, В. І. Качалавым, Л. М. Леадывым. Тут-жа за сталом прэзідыум—дырэктар тэатра Я. І. Баларскі, народныя артысты СССР Е. П. Карчагіна-Александровская, В. В. Барсава, А. А. Яблчкіна, Куляш Байсёстава, Халіма Намсырава, Бюль-Бюль Мамега.

Урачыстае пасяджэнне адырвае дырэктар тэатра Я. І. Баларскі. З прывітаннем ад імя Камітэта па справах мастацтваў пры Саўнаркоме СССР выступіла М. В. Храпанка.

Ад імя калектыва маскоўскага аўтавада імя Сталіна з прывітаннем выступіў тав. Остроўшчык.

Ухваляваючы прамаву гаворыць адына з старэйшым актывам краіны—дэпутат Вярхоўнага Савета СССР, народная артыстка СССР Е. П. Карчагіна-Александровская.

—Дарэгі прыяцелі!—гаворыць яна, зьярваючыся да юбіляраў.—Мне вышў гонар перадаць вам прывітанне, сэрчыннае прывітанне, ад усёй велізарнай арміі работнічэ саветіх мастацтваў, Гаварыць аб вашых заслугах я не буду: наш урад выказаў волю ўсёго нарола і ўсе мы з вількарай радасцю праічталі сёння ўказы аб высокіх у-

нагородах, аб новых народных і заслужаных артыстах РСФСР.

Няма меры ўдзячнасці штым слаўным стварыльцам—Канстанціну Сергеевічу Станіслаўскаму і Владзіміру Іванавічу Неміровічу-Данчанка і ўсім работнікам нашага тэатра.

Добра сказаў Канстанцін Сергеевіч Станіслаўскі: «Большавікі лобіюць драўду жыцця і праўду ў мастацтве». Ёўраз за гэту і лобіюць наш тэатр большавіцкі партыіныя і непартыіныя, лобіюць увесь саветіх нарола.

За тое, што развіваюцца наша культура і мастацтва за тое, што расквітаў у гэты годы Мастацкі тэатр, —прышошу глыбокую падзяку нашай партыі і нашаму дарогаму таварышу Сталіну.

Заключныя словы прамавы тав. Карчагіна-Александровскай выклікаюць бурную авіяцыю. Усе прысутныя падімаюцца за месц Грымчыч «Інтэрнацыяналь Волтэскі і грамавое «ура» не сціхаюць на працягу доўгіх мінут.

Лобію саветіх нарола да Мастацкага тэатра—перадавага тэатра краіны—выражаюць прамаву народнага артыста РСФСР Р. Н. Сіманова, дэпутат Вярхоўнага Савета РСФСР Т. І. Ф. Кушч, выступіўшага ад імя байцоў і камандзіраў Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі, прамова дэпутата Вярхоўнага Савета СССР пісьменніка А. Е. Карнейчука, вітаўшага юбіляраў ад імя саветіх італігенцы.

З адынаным словам ад калектыва Мастацкага тэатра выступіла народная артыстка СССР В. І. Качалава. За яго прамавое ўсе прысутныя ўшанавалі ўставамнем паміць пакойнага асноваложніка тэатра Канстанціна Сергеевіча Станіслаўскага. Некалькі мінут у зале царыла урачыстая цішыня.

Затым В. І. Качалава падаручыню мастацкага кіраўніка тэатра народнага артыста СССР В. І. Нейіровічам-Данчанка, які не мог выступіць у сувязі з фізічнай пераумоленасцю, праічтаў яго прамаву, падволяючы вынікі творчага жыцця Мастацкага тэатра за 40 год.

З вільдарным уздымам і натхненнем народны артыст СССР Л. М. Леаніў агаласіў адырот калектыва Мастацкага тэатра да таварыша Сталіна.

Усе прысутныя надыжваюць бурную авіяцыю ў гонар таварыша Сталіна.

Юбілейны вечар ачынаўся выступленямі вільдатых артыстаў краіны і актываў МХАТ.

Узнагароджанне ордэнамі СССР, медалямі „за отвагу“ і „за боевые заслуги“

Указами Прэзідыума Вярхоўнага Савета Саюза ССР за ўэрынае выхаванне баваіх заваянцў, за лобіюць і мужнасць, праўленія пры абароне радзімы возера Хасана, ордэнамі Саюза і медалямі СССР узнагароджаны камандзіры, авалючваючы састаў чырвонай арміі Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі, члены сямей камандэстава работнікі шпіталю і гавільвага флота

Ордэны Леніна узнагароджаны лейтэнант А. П. Духіч, чырвонаармеец В. Н. Есіч, чырвонаармеец Д. Е. Емоў, старшы лейтэнант П. Н. Вісеіч, чырвонаармеец Н. П. Жаленкоў, лейтэнант Г. В. Зіміч, чырвонаармеец А. С. Зуеў, лейтэнант М. С. Злоў, чырвонаармеец І. А. Захарав, лейтэнант С. В. Івановіч, малодшы камандзір М. В. Іртаў, чырвонаармеец П. П. Іскаў, брыгады камісар З. Ф. Іванчанка, капітан І. В. Кудыча, старшы лейтэнант А. І. Кулацін, палітрух І. П. Кумаеў, палітрух М. І. Куляраў, лейтэнант І. А. Ку-

кін, малодшы камандзір Д. Н. Крывенка, малодшы камандзір Ф. М. Куанішоў.

Ордэнам Чырвонага Сцяга узнагароджаны 120 чалавек: сарод іх—чырвонаярмейцы П. Н. Апратэў, В. П. Бусяцін, К. С. Выкаў, Л. К. Борматаў, А. А. Бадушкін, А. Е. Вінаградзеў, П. К. Валюкін, малодшы камандзір П. К. Валюкіч, Г. А. Гарбуноў, лейтэнанты А. М. Грыбачоў, А. Е. Гогуа, батальёны камісар С. С. Глухаў, капітан В. Е. Грыгорэў, ваенфельчар М. І. Гускоў, палітрух М. Ф. Губанав, маёр К. І. Вісеіч, палітрух І. В. Грэбеніч і іныя.

Ордэнам «Красная звезда» узнагароджаны 120 чалавек. У іх ліку—чырвонаярмейцы Б. А. Вахмутаў, А. Н. Белюк, В. Т. Бублікаў, лейтэнанты І. А. Беразоўскі, П. А. Васільевіч, капітан І. П. Васільевіч, ваеннахітні 2 ранга П. А. Вісіцкі і іныя.

Медалью «За отвагу» узнагароджаны 120 чалавек, 120 чалавек узнагароджаны медалью «За боевые заслуги».

Матэрыялы выбарачнага абсудаваня, прааведзенага надына ЦК ВЛКСМ, паказваюць, што 49 проц маладых калгаснічэ атрымалі асыту ў аб'ёме ад 5 да 10 класу, 69,2 проц сістэматычна чытаюць газеты, 54,3 проц з'яўляюцца падпісчыкамі бібліятэ, 20 проц калгасны малады маюць у таіх бібліятэчынны кнігі Леніна і Сталіна.

З камсамольскіх і аспародных маладз і нас выраста многа таленавітых вучоных імя млядога вучонага—доктара географічынх навук, Героя Саветіх краіны—камсамольца Еўгенія Фёдарова вядома ўсёму свету. Выдатным прадстаўніком навуковай маладз з'яўляецца малады вучоны—доктар матэматычынх навук—тав. Собалеў, дэпутат Вярхоўнага Савета РСФСР Геалог-камсамалец тав. Красны вылучыўся ў ралы буйных геалогічэ саветіх краіны. Ён адырну на Далёкім Усходзе, у візоўных ракі Амурэ мессаражанне ролкіх металёў. Вытшая атэстачыяныя камісія прыаіла 27-гадоваму вучонаму М. В. Кельсін вучоную ступень доктара фізіка-матэматычынх навук і годнасць прафэсара па спецыяльнасці «аэрадынаміка».

Самыя кароткі ў свеце работцы дзень саветіх маладз, добра адынаевае праца, што адыны волюшч, шырока сетка палачаў культуры парку, стаўляюць і т п забеспечваюць саветіх маладз права адыгнаць росквіт саветіх фізічнай культуры.

Фізікультурай і спортам у нас займаюцца больш 10 мільёнаў саветіх грамадзян. У іх распаралжаны 350 стадыёнаў, 7,200 спортпалювак, 312 вадныя станы, 2,674 лыжныя станы, 100 вадно фізічнай культуры.

А як многа партыя і ўрад праўляюць клопатаў аб адыначы пал разрастаюча пакаленне. За адынашы год у саветіх краіне пабудавана на 800 плацаў і дамоў шонараў 170 дэяічых паркаў і садоў, сады 200 даі-

сантаў. Прыклады такой гэраіньнай работцы паказалі 69 камсамольчэ-паграічнікаў, якіх па пастанове палітбюро гуртках займаюцца больш 10 мільёнаў дзяцей, у гуртках фізкультуры—4 мільёны.

Заветная мара кожнага маладога чалавеча саветіх краіны—стаць байцом або камандзірам РСЧА, ахоўваць са зброй і руках бацькаўшчыну працоўных усёго свету. І малады людзі нашай краіны яшчэ да ўступлення ў армію ўпарта авалюдаюць ваеннай тэхнікай, павышаюць сваю бавіную гатоўнасць.

Сирод паліягаючых прызыву ў Чырвоную Армію ва ўсім Саветіх Саюзе налічваецца 18,4 проц «варшавічэў стравлоў», 15,3 проц маюць ачынок «Гатоў да працы і абароны», 20,7 проц маюць ачынок «Гатоў да савітарнай абароны» і 30 проц адылі нормам на ачынок «Гатоў да проціпаветравай і проціхімічнай абароны». Паміма гэтага ў армію ідуць тысячы маладых людзей, якіх авалодалі без адырну ад вытворчасці лётнай справы.

Прызыўнікі 1938 года—гэта добра пісьменная, культурная маладз. Больш 75 проц прызыўнікаў мае вышэйшую сярэдняю і ачыначоную сярэдняю асыту. Сирод прызыўнікаў няма нечыненых сирод прызываючыхся ў царскую армію толькі 45 проц было годна да стравой службы, а сирод саветіх маладз, прызваны ў Чырвоную Армію восенню 1937 года, аказаліся годнымі да стравой службы больш 80 проц.

Камсамольцы, перадавая саветіх маладзэ выконваюць адынаевае бавінае заваянне, ачынаючыся ў радах байцоў, камандзіраў і палітрухнікаў лобіюса Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі.

Малодшы байцы паказваюць вільдаты ўэрыныя лобіюсьці і гэраіньнае адынаевае ўнутры краіны шпіну за межамі разведкі, шкідкаў, дывер-

ДА ХХ-ГОДДЗЯ ВЛКСМ

АЖЫЦЦЁУЛЕННЫЯ ПРАВЫ СОВЕТКАЙ МОЛАДЗІ

Партыя Леніна—Сталіна заўсёды адыдала выключную увагу рэвалюцыінай моладзі Саветіх краіны на чале з сваім перадавым атэралам—леніна-стака-сталінаськім камсамолам адыдала сваю лобію і давер'е большавіцкай партыі гэраіньнай барацьбы на фразтах грамадзянскай вайны, самаадынай работай на ўсёх фразтах сацыялістычнага будавіцтва, бязлітасным выкрыццём і выхаваннем ворагаў партыі і нарола.

